

На світанку чи пізньої ночі 5

Con anima [Сердечно]

Бандура II

Три голоси

Бандура II

1. "На сві-

тан-ку чи піз-ньо-ї но-чі, де б то-бі не трап-ля-лось бу-ва-ти, до ви-
 ва ме-ні в сер-це за-па-ли, як у зем-лю до-бір-ні зер-ня-та, і ряс-
 смут-ку ї-ї го-лу-би-нім о-ке-ан доб-ро-ти від-чу-ва-ю, ї-ї
 скро-ні мо-ї по-кри-ва-є, і на за-хід вже сон-це схи-ли-лось, а-ле

Приспів

cresc. f

сот пі-ді-ймай сво-ї о-чі",- го-во-ри-ла ме-ні мо-я ма-ти.
 -ні їх до-щі по-ли-ва-ли, бо за ме-не мо-ли-ла-ся ма-ти. Не за-
 сло-во-не-на-че пер-ли-на, на-че зір-ка, що шлях о-ся-ва-є.
 сло-во ї-ї па-м'я-та-ю: "Си-ну мій, не за-будь по-мо-ли-тись".

mf

—будь по_мо_ли_ти_ся Бо_гу, бо в мо_лит_ві на_ді_я і си_ла, ста_не

f

лег_шо_ю скорб_на до_ро_га, ти з мо_лит_во_ю бу_деш щас_ли_вий!

2. Ці сло_ 4. Сріб_ло

mf

—ли_вий!

f

3. В ніж_нім //ли_вий! Не за_//лит_во_ю бу_деш щас_ли_вий!

Приспів *f* *rit.*